

ליד שולחן בגלל ממדי העצומים. הת-
מרדתי נגד כל הנושא ששמו בית-הספר
והמורים לא ידעו מה לעשות איתי. הייתי
אימת בית-הספר, היכיתי את הילדים.

לעומת זאת, הייתי הילד הנקי והמסודר
ביותר בבית-הספר. לאחר מכן העבירו
אותי לבית-ספר שנקרא מרגונו ובו גיליתי
את אהבתי הגדולה לעבודת כפיים. הייתי
בחוץ לנגרות והייתי בונה כאחוז תזוית
נחשים ולטאות קטנים שהיים עושים עליהן
עבודות-גמר בתיכון. עד היום אני יושב
בביתי על כיסא שאותו בניתי כשהייתי
ילד. בניתי גיטאות ומנדולינות, ומכרתי
אותן לאחר מכן.

בגלל ממדיו העצומים כינו אותו בצבא
במבינו, על-שם חברו השמן של טריניטי,
הדמות הקולנועית. היום ישנו ילד המת-
עקש לקרוא לו פלוטו. בוננה הצליח
לשכנע את הילד שהוא יגבר לבסוף על
פופאי, והילד לא ישן שבועיים ימים.

„האופנוע

חזק כמוני”

יגעון האופנוע לא עזב אותו מאז
ילדותו. „בגיל 14” הוא מספר, „תפס-
תי טוסטוס שמצאתי במצב מפורק ופשוט
הרכבתי אותו והתחלתי לנסוע. הצרה
היתה שהוא נסע אחורה במקום קדימה.
המכונאי הסביר לי את טעותי, תפסתי
ביטחון ונסעתי עם האופנוע לירושלים.
נראיתי אז כמו איש קטן על אופנוע.
המישטרה עצרה אותי בשערי-הגיא. ללא
המשך (בעמוד 78)

צוללן בוננה עם חבר במדי צל-
לה. בוננה צוללן מיקצועי
המחפרנס מצלילה נוסף לשיפוצי אופנועים.

רזונת בוננה מרים את חברתו
הרוזה על ידיו. „הבדלי
המישקל אינם מפריעים לי”, היא אומרת.

בחיים שלו כדי להגיע אליו. רק אדם כזה יודע להעריך אופנוע.
כל חבריו של בוננה, הם חברים מילדות, שגדלו כמוהו על
אופנועים. הם נוהגים כל שבוע להיפגש ולהחליף חוויות. הנושא
היחידי בשיחותיהם הוא האופנוע. שיחות שנשמעות לזר משעממות.

160 ק"ג ישובים על אופנוע קטן, שאותו בנה רפי
במיידינו. „אני חי את האופנוע 24 שעות
ביממה. מצב-הרוח שלי תלוי במצב האופנוע. כשאני משפץ אופ-
נוע, אני לא ישן חודשיים. אופנוען אמיתי הוא אדם שאכל חרא

התאונה על קיר המוות לא הפחיתה
את אהבתו וטירופו של בוננה לאופנועים.
היא גם היתה רק הראשונה בשרשרת
תאונות שבהן היה מעורב בוננה, ושהש-
אירו אותו יום אחד ללא קרסוליים. היום
הוא בעל קרסוליים מפלטינה, ומרגיש
עצמו כמו סטיב אוסטיין. „הקרסוליים גור-
מים לי כאבים אימים, מפני שבחורף
המתכת מתכווצת ובחום היא מתרחבת
והדבר גורם לסבל גופני איום.”

בתאונה אחרת נאלצו להשתיל לו עור
על הרגליים, שנלקח מחלקי גופו האחרים.
„אצלי ההתהפכויות הן מציאות יום-יומית.
שהתרגלתי לחיות איתה. לפני שבוע הת-
הפכתי ושרתי שתי צלעות.”

פלוטו ינצח

את פופאי

כשהיה בוננה ילד קטן, נאלץ ללמוד
בבתי-ספר לחינוך מיוחד כיוון ש-
לדבריו: „הייתי ילד קשה ואלים. נראיתי
כמו איש קטן. בבית-הספר ישבתי לבד

